

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci žalobcu: **E.**, proti žalovanému: **D.**, o **určenie pohľadávky vo výške 28 000,-- Sk**, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 65 Cbi 56/04, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2005 č. k. 2 Obo 206/2005-65 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 30.11.2005 č. k. 2 Obo 206/2005-65 rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá, potvrdil. V odôvodnení uviedol, že Krajský súd v Banskej Bystrici upovedomením zo dňa 15.06.2004 oznámil žalobcovi, ktorý sa nezúčastnil prieskumného pojednávania, že jeho uplatnená pohľadávka zostala spornou, keď správkyňa konkurznej podstaty JUDr. M. poprela jeho pohľadávku v uplatnenej výške 30 000,– Sk z dôvodu, že sa týka iného právneho subjektu (týka sa B. v konkurze). Ďalej upovedomením žalobcu súd vyzval tohto na uplatnenie pravosti pohľadávky žalobou na súde v lehote 31 dní s poučením, ako sa môžu veritelia domáhať pohľadávky a proti komu musí byť žaloba podaná. Žalobca sa dôsledne neriadil poučením súdu v upovedomení obsiahnutom a zákonom o konkurze a vyrovnaní a žalobu o určenie pravosti pohľadávky nepodal proti tomu, kto jeho pohľadávku poprel, t.j. proti správkyňi konkurznej podstaty. Zákon o konkurze a vyrovnaní v citovanom ust. § 23 ods. 2 ZKV stanovuje podmienky, za ktorých možno o pohľadávke konať na súde. Takouto podmienkou je aj uplatnenie práva proti tomu, kto pohľadávku poprel. Žalobca podal návrh

proti úpadcovi D., ktorý nie je v tomto spore pasívne legitimovaný účastník konania, a preto nie je možné proti nemu viesť s úspechom konanie.

Proti rozsudku odvolacieho súdu žalobca podal dovolanie a podľa jeho obsahu navrhol tento rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Na zdôvodnenie dovolania uviedol.

Rozsudok odvolacieho súdu pokladám za nespravodlivý a nemorálny. Podľa ust. § 3 Obč. zák. právne práva a povinnosti, ktoré nie sú v súlade s morálkou, sú absolútne neplatné. Najvyšší súd Slovenskej republiky som podrobne informoval o tom, že úpadca D. začal so mnou korešpondovať o mojom vklade 30 000,- Sk. Majúc za to, že D. je právny subjekt, ktorý chcel vyriešiť moju pohľadávku, na jeho výzvy som promptne reagoval. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tieto okolnosti a skutočnosti nebral do úvahy – a moje odvolanie zamietol. No moja pohľadávka však trvá ďalej. Podávam proti tomuto rozsudku dovolanie a zároveň preto žiadam, aby mi Najvyšší súd Slovenskej republiky ustanovil zástupcu, ktorý by ma pred senátom Najvyššieho súdu obhajoval.

Zároveň žiadam Krajský súd v Banskej Bystrici, aby mi obratom oznámil, kedy začne konať vo veci mojej pohľadávky v sume 28 000,- Sk. Nechcem sa domnievať, že Slovenská republika, ako garant mojich práv, nemá vôbec záujem na vrátení finančnej čiastky 28 000,- Sk.

Vzhľadom na odmietnutie môjho odvolania som presvedčený, že senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2 Obo bol zaujatý a neobjektívny. V ďalšom sa dovolám všetkých mojich podaní vo veci mojej oprávnenej pohľadávky.

Následne súd prvého stupňa dovolateľovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov (č.l. 78) a ustanovil mu advokátku. Na výzvu súdu, aby advokátka k podanému dovolaniu zaslala stanovisko, táto na výzvu nereagovala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo

a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu by bolo prípustné iba za predpokladu, že odvolací súd vo výroku svojho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 OSP). V danom prípade však odvolací súd dovolanie podľa tohto ustanovenia vo veci nepripustil.

Dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu by bolo prípustné tiež vtedy, ak by bolo postihnuté niektorou vadou uvedenou v ust. § 237 OSP. Existenciu takejto vady zisťuje dovolací súd z úradnej povinnosti a ak ju zistí, je povinný na to prihliadať. Preskúmané rozhodnutie však nie je takouto vadou postihnuté. Dovolateľ poukazuje na vadu uvedenú v ust. § 237 písm. g/ OSP, t.j., že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Dovolateľ však neuvádza žiadne právne relevantné dôvody (§ 14 ods. 1 OSP), na základe ktorých by bolo možné pochybovať, že vo veci rozhodli nezaujatí sudcovia. Samotná skutočnosť, že dovolateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, nemôže spochybňovať nezaujatosť sudcov odvolacieho súdu.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 4 v spojení s ust. § 218 ods. 1 OSP dovolanie odmietol.

Žalovanému trovy v dovolacom konaní nevznikli, a preto náhradu za týchto trov dovolací súd mu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. júla 2008

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu